

Dinsdag 10 sept: Tredos naar Esterri d'aneu: 41,2 kilometers, 2914 up, 3261 down.

[Link naar relive](#)

We vertrekken comfortabel na een overheerlijk uitgebreid ontbijt in ons hotelletje (hotel Saueth) rond 9 uur. Het is wat bewolkt maar nog droog tijdens de eerste klim die vlak aan het oude bruggetje in het dorpje start. We moeten even wennen aan de overgang van het gewone werklevens naar het ritme van een loop avontuurtje in het hooggebergte maar we vinden al snel ons tempo en stijgen langzaam de eerste 1000 hm. We kozen voor een kleine afwijking van het hoofdpad om een eerste piekje en graatje mee te pikken, een prachtig stuk maar we worden tijdens de klim verrast door een sneeuwbus. Dit hadden we niet direct voorzien, regen wel, maar geen sneeuw. We worden een uurtje verwend door frisse sneeuwvlokken en tussen de rotsen verschijnt een wit laagje dat alles er lekker alpien doet uitzien, vreemd in een zuidelijk berglandschap. De wolken bedekken de hoogste toppen maar het zicht is overal overweldigend mooi en we worden telkens opnieuw verrast als er weer eens een topje of een stuk van de vallei uit de wolken verschijnt. In de berghut (rif Colomers) krijgen we een overdaad aan heerlijke soep die ons de rest van de dag zal door helpen. We zitten intussen boven de 2000 meter dus gaan we rustig door om zo voldoende warm te blijven, droge periodes wisselen af met lichte neerslag in de vorm van sneeuw als we de 2de hut van de dag bereiken (rif Saboredo). Hier krijgen we koffie en cola, klaar voor de laatste 2 beklimmingen van de dag: eerst naar 2700 hm, daarna via een tussendal naar 2800 m. Het laatste stuk van de klim in een dichtgesneeuwde super steile helling, pittig. We worden beloond met een afdaling van 1600 hm door een prachtige vallei: Scrambling van rots tot rots, kilometers aan een stuk zonder echt pad, we genieten met volle teugen van de ruwheid en verlatenheid van dit landschap. We eindigen de dag in de vallei waar we pas tegen 21 uur aan tafel geraken.

Woensdag 11 sept: Esterri d'aneu naar Areu: 46 kilometers, 3484m up, 3127m down

[Link naar relive](#)

S' morgens hebben we een beetje een valse start als blijkt dat de lokale bakker pas om 8u opent ipv 7u, zonder ontbijt op pad dan maar. De eerste bevoorrading zal pas op 20km kunnen, we moeten ons dus even behelpen met onze voorraad. De dag begint mooi met wat bewolking maar ook de eerste tekenen van de beloofde opklaringen die dag. Halverwege de klim, nadat we besloten hebben de

hoofdvallei in te ruilen voor een meer uitdagende zij-vallei met oversteek op de hoogte-paden, begint het echter te regenen. Eerst nog licht en onschuldig, naarmate we stijgen wordt het intenser en krijgen we een striemende wind in het gezicht, alle beschikbare kledij wordt bovengehaald, handschoenen inclusief. Vanaf 2300 m begint de vallei nu ook dichtgesneeuwd te liggen, we moeten klimmen tot de graatjes op 2800 m. Wat volgt is een strijd tegen de wind en de regen op niet bestaande paden, ploeteren in de sneeuw tussen de steenblokken en de meertjes. Door rustig maar gestaag door te gaan blijven we min of meer warm ondanks de natte handen en voeten, gelukkig is er een doorsteek waardoor we het hoogste punt kunnen skippen en ons een graatpassage in de sneeuw gespaard blijft. Tijdens de lange tocht naar beneden (opnieuw 1500 m dalen) warmen we langzaam op doordat de zon nu toch begint door te breken. Aangezien de geplande bevoorrading in de Refuge niet kan doorgaan (gesloten), moeten we doorlopen tot Tavascan waar we een bar vinden. Pizza voor ontbijt om 16u, we zijn op reis en genieten van deze momenten. Als we de eigenaar van ons appartement die avond bellen om te vragen of we nog iets kunnen eten als we aankomen weten ze ons te melden dat we nog een 8 uur durende tocht voor de boeg hebben, bemoedigend. Onder een zuiderse zonnetje weten we de resterende 16 kilometers (1200 m klim) gelukkig binnen de 4 uur af te leggen waardoor we pas in het laatste stuk van de afdaling de zaklamp moeten opzetten. We schuiven direct aan tafel, wat een dagje.

Donderdag 12 sept: Areu naar Ordino: 34 kilometers, 3297m up, 3165m down

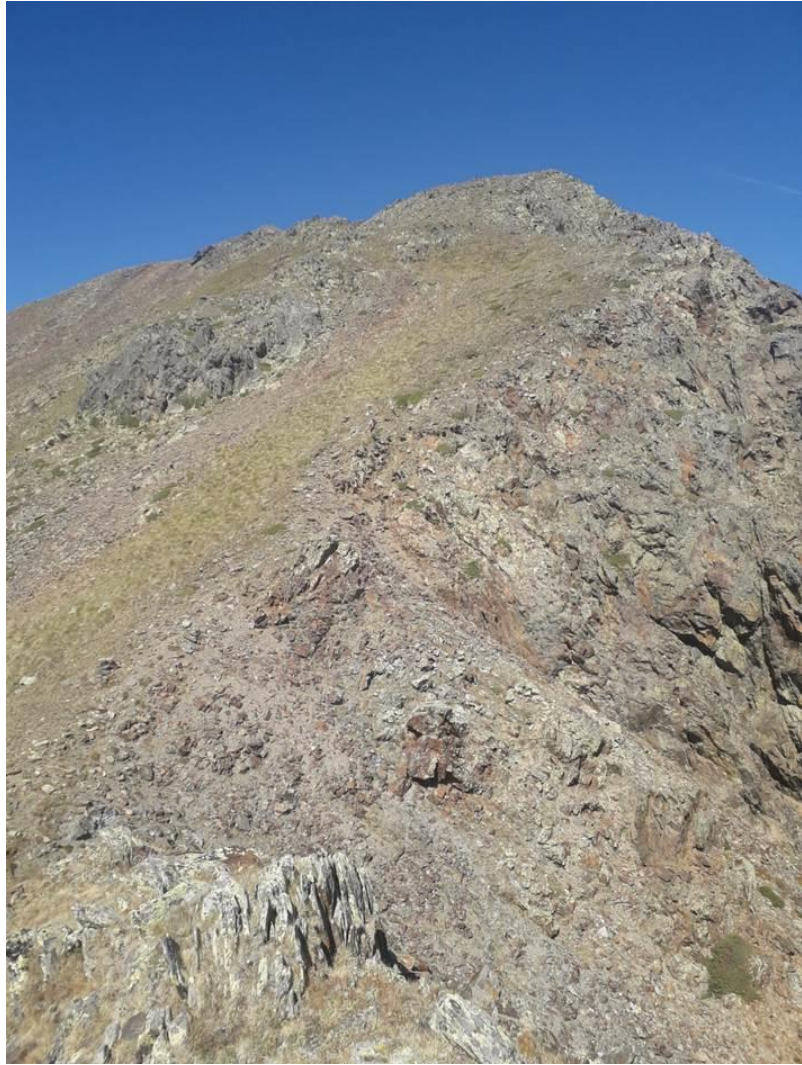
[Link naar relive](#)

Vandaag hebben we een aantal mogelijke routes om Andorra in te trekken, de hoteleigenaar weet ons echter te overtuigen om nog een variante van de route te nemen, een goede zet achteraf gezien aangezien de hoge route door Andorra toch wat te hoog gegrepen was. We starten (vandaag wel een ontbijt) met een vertical mile (1700 hm op 5km) naar de hoogste piek naast het hotel (2900 m). Heerlijk om zo in de ochtend-frisheid te klimmen en het landschap steeds verder en verder te zien ontplooien. We kunnen in de verte de sneeuw van de vorige dagen nog zien. Vanop de top gaan we verder over de graat richting Andorra, er is geen pad maar de hoteleigenaar zei dat we dit zonder problemen zouden kunnen overbruggen, gewoon van piekje naar piekje. We doen uiteindelijk bijna 10 km in 5 uur, klauterend, zoekend, genietend. Het is zeker niet voor iedereen weggelegd maar wij amuseren ons rot, altijd is er wel een route

waarlangs we de steilste passages kunnen omzeilen. Na deze sectie beslissen we om het daarbij te laten wat het echte klauterwerk betreft, het is zeer leuk maar vraagt wel heel veel (mentale) energie en het gaat zeer traag. De planning laat niet toe om nog grote afstanden op deze manier te overbruggen en we besluiten dat we zeker nog eens terugkomen om de rest van de hoge route te doen, met meer tijd. Na de laatste beklimming tot 2800 m in de sneeuw wacht ons opnieuw nog een lange afdaling en vallei-passage tot het hotel, 1300 m naar beneden en nog eens 500m (met een tussenklimmetje van 500 hm). Het is een bijzonder mooie afdaling waar we na dagen alleen te lopen behoorlijk wat volk tegenkomen. De valleien en dorpen/steden in Andorra zijn in tegenstelling tot de rustige, authentieke oude dorpjes van Spanje een stuk minder aantrekkelijk. Er zijn veel nieuwe appartementsblokken en hotels voor skitoerisme, in combinatie met een perfect gerestaureerd en verzorgd klein oud stadscentrum waar we snel doorlopen. Er zijn ook een aantal grotere wegen die je tot hoog in de vallei kunt horen, we hebben een beetje spijt van de beslissing om niet boven te blijven en in de refuge te overnachten maar we beseffen dat dit niet haalbaar was. In Ordino worden we wel verwend in één van de vele restaurantjes (Nau Vertical) en een comfortabel hotel (hotel Ordino).

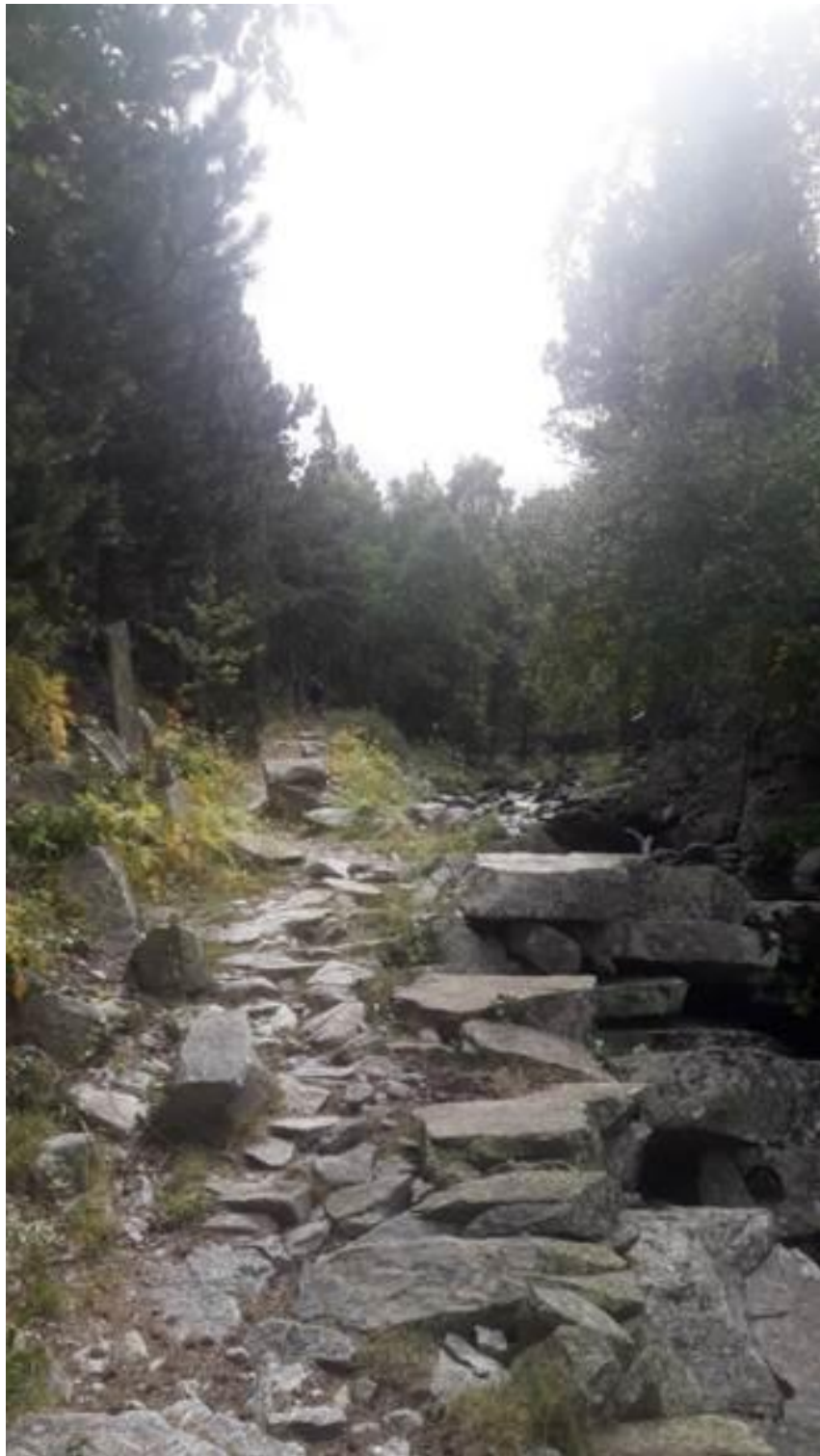

Vrijdag 13 sept: Ordino naar rif.Malniu40 kilometers, 2869m up, 2076m down

[Link naar relive](#)

Deze dag start opnieuw vroeg in een lokale broodjeszaak met heerlijke zoetigheden (Fleca Font), we zullen geen honger hebben in de eerste uren. Via een tussenklim komen we in de vallei van Encamp, het is een mooi segment maar opnieuw is de afdaling in de vallei, en de klim vanuit Encamp een beetje een teleurstelling in vergelijking met het ruwe en afgelegen terrein dat we in Spanje beleefd hebben. In het 'Restaurant Llac i Cel' kunnen we nog even bijtanken en vlot doorlopen op de lokale wandelroute, vreemd om nog eens zo snel te gaan op automatische piloot. Na deze passage lopen we heel lang geleidelijk hoger en hoger de vallei in tot de schitterend gelegen refugi de l'illa, dit is een heel mooi stuk van de route waar ook paarden grazen. Als we ooit terugkomen blijven we hier zeker overnachten, het is een hypermoderne en grote hut waar we zelf nog een warme maaltijd kunnen krijgen om 15 uur. Na deze hut klimmen we opnieuw Spanje binnen in, we lopen nu door één van de meest afgelegen stukken van de route, volledig omgeven door hoge bergflanken voelen we ons opnieuw alleen op de wereld en lijken de drukke valleien van Andorra maar een vage herinnering meer. We doen het rustig om maximaal te genieten. Het laatste stuk naar de hut (rig Malniu) blijkt nog een technische traversée te zijn die maar langzaam vordert, maar dit is niet van belang, de maaltijd wordt pas om 20u geserveerd. In de hut is er niet veel volk en het is er gezellig. We horen per toeval dat dit de plaats is waar Killian is opgegroeid en waar hij dus de basis heeft gelegd van zijn fantastische carrière als trailloper. Het doet je wel iets als amateur trailer als je onverwacht op zo'n mythische plek komt. We genieten van het gezelschap en het heerlijke eten en slapen heerlijk in deze hoogste overnachtingsplaats van onze tocht (2300 hm).

Zaterdag 14 sept: rif.Malniu naar Puigpedros (11,5 km, 1077 up, 1077down) en Fornells de la Muntanya: 39 kilometers, 1184m up, 2044m down

[Link naar relive deel 1](#) / [Link naar relive deel 2](#)

Ik besluit om van de volle maan gebruik te maken om op deze laatste dag nog een piekje mee te pikken. Om 4 uur sluip ik de kamer uit en klim tot de lokale hoge piek (Puigpedros: 2915 m) en nog een stukje verder over de graat. Heerlijk in de rust van de ochtend met enkel een troep wilde paarden als gezelschap. Als ik terug aan de hut ben kan ik aanschuiven voor het ontbijt. De laatste dag is de meest 'loopbare' van het ganse traject. We dalen eerst geleidelijk een dikke 1000hm, een compleet ander landschap dan de voorbije alpiene passages, tot in Puigcerda. We beseffen dat we het oude centrum zouden moeten doorkruisen om het naar waarde te schatten maar we reizen deze keer als trailers en genieten dus enkel van een goede bevoorrading in de lokale supermercado. Het drukke stadsverkeer kan ons niet bekoren en hunkeren naar een laatste onderdompeling in de heuvels verderop. We klimmen vanuit het dorp heel lang vlak langs de grens met Frankrijk. Het landschap doet ons denken aan de Ninglinspo in onze Ardennen maar dan 4 keer zo lang en met koeien ipv wandelaars, we zien welgeteld 1 gezin onderweg. We vorderen snel en komen op het laatste stuk van de GR waar het pad moeilijk begaanbaar wordt door de begroeiing en we zelf in de file lopen achter 2 koeien die zich niet lieten passeren op een single track. We trakteren ons nog op een doorsteekje langs een riviertje zonder pad om de

laatste kilometers langs de weg in te korten. We dalen 200 hm klauterend in en langs de kleine beek in de hoop dat we niet halverwege terug moeten omwille van een onoverkoombaar hoogteverschil. Met wat kunst en vlieg (zwem) werk lukt het ons om min of meer heelhuids beneden te geraken. We worden hartelijk ontvangen in ons hotel (Cal Pastor) in het mini-dorpje Fornells de la Munanya. De eigenaars van het hotel bezitten zowat het halve dorp en leven volledig voor de zaak. In het restaurant wordt alles wat ze bereiden uit de tuin gehaald of bij familie in de buurt. Duurzaam, eerlijk en overheerlijk, een aanrader.

De volgende dag zal de schoonzoon van de eigenaars ons naar onze vertrekplaats brengen, een rit van 3 uur door dit prachtige berglandschap.

Praktisch

- We rijden van Leuven naar Tredos, 15 uur onderweg. Via Blablacar kunnen we nog 3 extra passagiers meenemen zodat onze auto vol zit en we de kosten kunnen delen.
- De reis kost ons (per persoon) ongeveer 500 Euro
- Ik loop met
 - Raidlight Ultra Legend 30L rugzak
 - CamelBak Waterzak Antidote 3L
 - Altra Lone peak schoenen
 - Etrex 30x